

TORONYIRÁNY

XVIII. 30.

2024. július 28.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 17. vasárnap

Nagyszülők és idősek világnapja

Mondjunk dicséretet az egy Istennek: az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, és kérjük alázattal:

Urunk, légy mindenkor segítségére népednek!

Szentséges Urunk, mindenható Atyánk, add, hogy igazságosság legyen földünkön,

- és a béke örömeiben éljen néped!

Add, hogy a népek sokasága utat találjon országodba,

- és így minden nemzet elnyerje az üdvösséget!

Add, hogy a házastársak megmaradjanak a te békédben és akaratodban,

- és állandóan kölcsönös szeretetben éljenek!

Jutalmazd meg, Urunk, minden jótevőnket,

- és add meg nekik az örök életet!

Tekints irgalmasan a gyűlölet és a háborúk áldozataira,

- és fogadd be őket jószágon a mennyi nyugalomba!

Üdvöztönk, tedd Egyházadat az emberi nem egységének éltető szentségévé

- és az üdvösség hatásos jelévé minden nép számára!

Állj mindenkor a pápával egységben levő püspökök testülete mellett,

- és add meg nekik az egységet, a szeretetet és a béke ajándékát!

Add, hogy a keresztyének veled, az isteni Fővel, minél szorosabban egyesüljenek,

- és életük tanúságtételével hirdessék országodat!

Adj békét a világnak,

- hogy virágozzék mindenfelé a biztonság és a nyugalom!

Juttasd a végső napon a feltámadás dicsőségét az elhunytaknak,

- és minket is tégy boldogságuk részeseivé!

Az Imaórák Liturgiája

A szentmise olvasmányai

1. **2Kír 4,42-44** Illés próféta a nagy éhínség idején az első termésből kapott kenyerekből ellátja az embereket.

2. **Ef 4,1-6** Pál apostol arra buzdítja az efezusi keresztyéneket, hogy éljenek a keresztségben kapott hivatásukhoz méltó módon, és törekedjenek a lelki egység fenntartására.

3. **Jn 6,1-15** Jézus néhány kenyérből több ezer embert lát el, de amikor királlyá akarják megtenni, azonnal eltávozik.

A kenyérszaporítás

A szinoptikusok a kenyérszaporítást estére teszik. A negyedik evangéliumban ilyen időmeghatározás nincs, de a 16. vers utal az estére. Az evangélista itt csak azt nyomatékozza, hogy Jézus eledelt adott a népnek, mert a csoda ennyiben előképe az eukarisztiának. A külső kép is ezt tükrözi. Jézus a feléje tóduló tömeget látva gondoskodik róluk: ennivalót ad nekik. Tehát küldetése sem merül ki a tanításban vagy a bűnök megbocsátásában és eltörlésében. Lelki táplálékot is nyújt, sőt az a feladata, hogy az embert elvezesse az örök élet lakomájára. Márk elbeszélésében a tanítványok figyelmeztetik Jézust, hogy az embereknek nincs élelmük. Itt ellenben ő a kezdeményező, mint ahogy majd a lelki kenyert is magától adja. Azzal pedig, hogy Fülöpöz fordul és megkérdezi, honnan vesznek kenyeret a népnek, arra hívja fel a figyelmet, hogy valami olyat ad, amire természetes körülmények között nincs lehetőség. Fülöpöt a kérdéssel próbára teszi, s már ez is előképe a másnapi próbatételnek, ahol a tanítványok sem értik Jézus ígértét. A hit éppen Isten természetfölötti erejének és szeretetének az elfogadása. Külön említést érdemel az a kettősség, amely egyik oldalon Fülöpben és Andrásban, a másik oldalon pedig Jézusban nyilvánul meg. A két tanítvány természetes megoldásra gondol: Fülöp kétszáz dénárt emleget, de abból is csak annyit lehetne venni, hogy éppen valami jusson mindenkinek. /Egy dénár egy ember napibérének számított (Mt.20,2)./ András pedig azon mereng el, hogy itt helyben nincs más, csak egy gyermeknél öt árpakenyér és két hal. Az árpakenyér emlékeztet Elizeus csodájára (2Kír 4,42). A természetes törekvésekkel szemben Jézus a természetfölötti megoldást hozza, s mindig is ez marad az ő szerepe. Az összehasonlítás világot vet a csoda nagyságára: kétszáz dénárból legföljebb mindenki egy keveset kaphatott volna, a csoda után azonban tizenkét kosarat töltenek meg a maradékkal. Az Ószövetségben is a bőség a kegyelem túláradásának az előképe. A bőségnek és az ünnepélyességnek a jele az is, hogy a tanítványoknak le kell telepíteni a tömeget, mintha Jézus asztalhoz hívná őket. Asztal ugyan nincs, de van „sok fű”, ami szintén ellentétben áll a pusztával, ahol a nép a mannákat kapta.

A tömeg letelepítésénél nincs szó ötvenes és százas csoportokról, mint Lukácsnál és Márknál. A másik eltérés az, hogy itt Jézus maga osztja a kenyeret és a halat, nem a tanítványok, mint a szinoptikusoknál. De nehéz elképzelni, hogy mind az ötezer embert maga Jézus szolgálta volna ki. Inkább azon van a hangsúly, hogy a csodálatos eledel tőle jön. Végül meg kell figyelni azt a különbséget is, hogy az evangélista nem említi a kenyér „megtörését”, s ebből egyesek arra következtettek, hogy a cselekmény nem akart az eukarisztiára való előkészület lenni. Ezzel viszont szembenáll az, hogy a szöveg magát az elmondott áldást az „eukharistein” igével fejezi ki. Az előképet és az előkészítést az egész cselekményben kell keresni, nem az egyes részletekben. Másnap Jézus Kafarnaumban is olyan ételről, illetve kenyérről beszél, amelyet ő ad, tehát nem az a fontos, hogy ki osztja ki. A szinoptikusoknál a maradék nagysága a csodát, a kenyér bőségét jelzi, itt a maradékot azért kell összeszedni, hogy „kárba ne vesszen”. Ebben bizonyára nemcsak a kenyér megbecsülése fejeződik ki, ami a zsidóknál magától értetődő volt, hanem az eledel különlegessége is. A másnapi beszédben Jézus arra figyelmezteti hallgatóit, hogy olyan eledelért fáradozzanak, amely nem mulandó. A maradék összeszedése mint jelkép, ebbe az irányba mutat, de benne van a csoda jellege és a bőség is. Egyedül itt, Jánosnál találjuk meg a csodának a népre gyakorolt hatását. Jézus tette jel (semeion) volt, amiből következtetni lehetett a jelentésre. Az emberek arról kezdenek beszélni, hogy bizonyára ő az a „próféta”, akinek el kell jönnie a világba. Ebben az evangéliumban Jézus maga is ismételtlen állítja, hogy a „világba jött”, vagy hogy az Atya küldte a világba, tehát ez az evangélium szerzőjének sajátos kifejezése. Hasonlóképpen ismétlődik a „próféta” elnevezés is (1,21; 4,19). A szövegben a próféta szónak még külön jelentősége is van: előre mutat a másnapi beszédre, ahol Jézus összehasonlítja magát Mózesrel, akivel a nép a mannát kapcsolatba hozza. Különben maga Mózes beszélt arról, hogy Isten őhöz hasonló prófétát küld nekik (MTörv 18,18). Azt viszont nehéz megállapítani, hogy a korabeli zsidók meggyőződésében milyen szerep jutott ennek a „prófétának”, illetve hogy mit vártak tőle. Itt az összefüggés az, hogy a prófétából esetleg lehet messiás-király is, aki majd minden jóval ellátja népét. Annyi azonban biztos, hogy a Messiás-címnek politikai jelentése is volt, különösen ha úgy értelmezték azt, mint a „zsidók királyát”, ahogy az Pilátus szájából is elhangzott (18,33). Egyes jelenlevőkben már fel is ötlök a gondolat, hogy akinek ilyen hatalma van, azt meg kell tenni királynak, a nemzet szabadítójának. A hevesvérű galileaiaktól nem állt messze az ilyen szándék, hiszen a zelóták vakbuzgó hazafias mozgalma is tőlük indult ki. Jézus azonban idejében kitér előlük, és visszamegy a hegyre, egyedül. Azért mondja, hogy visszamegy, mert a történet elején (3. vers) már említette a hegyet. Ezekkel az utalásokkal összhangban van Márk homályosabb előadása, miszerint Jézus kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak bárkába, ő pedig fölment a hegyre imádkozni (6,46). Főleg Lukácsnál hallunk arról, hogy Jézus esténként félrevonult imádkozni. Itt az evangélista arra mutat rá, hogy milyen távol van a nép Jézus gondolatainak és szándékának megértésétől. Az a kétsíkú beszélgetés, amelyet láttunk Nikodémusnál és a samariai asszonynál, itt is megvan. Másnap erre fog utalni Jézus azzal, hogy a nép csak mulandó kenyérré vágyik, ő viszont olyan eledelt akar adni, amely megmarad az örök életre. A hegyre való fölmenetelt úgy is felfoghatjuk, mint a Sínai-hegy ellenképét. Mózes is fölment a hegyre, hogy átvegye Isten üzenetét, s majd a nép elé tárja. Jézus az Atyával beszél, mielőtt az élő kenyér titkát kinyilvánítaná az emberek előtt.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (10.)

Első rész

Jellemismeret

Az igazság megszabadít benneteket. (Jn 8,32)

A vérmérsékletek átképzése

A vérmérsékletek tökéletes és harmonikus kiegyensúlyozásához nem elég a természetes akaraterő s az önismeret; feltétlen szüksége van a kegyelemre is. Csak az Isten jelenlétében való intenzív élet és az ő akaratával szembeni odaadás erejében ismerjük meg vérmérsékletünk árnyoldalait. Egyébként eltúlozzuk jó adottságainkat, önmagunknak tulajdonítjuk azokat és hibáinkat nem vesszük észre. Az Isten szeretetéből kell méríteni az önuralomhoz szükséges erőt és örömet, hogy azután uralkodni tudjunk túlérzékenységünkön és azt a kereszt szeretetében tudjuk feloldani. A vérmérséklet hibáit csak úgy egyenlíthetjük ki, ha jószívűek vagyunk, enyhén ítélünk embertársaink felett, s inkább a jót látjuk bennük, mint a hibát. Az ember nemessége az igazi, önzetlen, jóindulatú szeretetben, az igazi Istenbe kapcsolt lelkiségben, s abban az isteni bölcsességben rejlik, mely a Megváltó ingyenes ajándéka, s amelyet azoknak ad, akik Istenben megélt békéért mindent, még legmélyebb énjüket is feláldozzák. A jószívűség kifelé, a szolgáló felebaráti szeretetben nyilvánul. Erről mondta Jézus: „Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld.” Igazán keresztény a papok királyi nemzetsége; mindenkinek szolgálván, uralkodnak.

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Az ideges vérmérséklet adottsága

Az első részben csak nagyvonalakban és röviden utaltunk a vérmérsékletek nevelésére. Ebben a kérdésbe a második részben fogunk mélyebben behatolni. Az ingerlékenység a vérmérsékleteknek az a tulajdonsága, amelyet feltétlenül figyelembe kell vennünk ahhoz, hogy sikeresen uralkodhassunk rajtuk. Az ingerlékenység az, ami a legtöbb ember számára megnehezíti az önnevelést, alaposan kell tehát foglalkoznunk vele. Az első rész harmadik fejezetében rámutattunk már az ingerlékenység jelentőségére. A maga számtalan árnyalatában ez adja meg a vérmérséklet egyéni színezetét, ez teszi, hogy nem találunk két teljesen egyforma embert. Vizsgáljuk meg az érzelmek finom ingerlékenységét, mint a vérmérsékletek gyengéinek, hibáinak, kinövéseinek okát, és ismerjük fel benne az önismeretet és az önuralom legdöntőbb akadályát.

Nehéz megtalálni az érzelmi erők finom ingerlékenységének értelmét legjobban fedő s legvilágosabb kifejezést. Hosszas keresgélés és kérdezősködés után, részben gyakorlati okokból az „ideges” szót találtuk legalkalmasabbnak, bár ez a még tisztázatlan fogalom, nem egészen fedi az ingerlékenység fogalmát. A finom ingerlékenység még nem okvetlenül idegesség; ha uralkodunk rajta, azt a jó tulajdonságot jelentheti, amely finom lelkű, sokoldalúan ügyes emberek sajátossága, s amely kitűnő teljesítményekre képesít.

Legtöbb esetben azonban nem uralkodnak rajta, s így ideges ingerlékenységgé, ideges gyengeséggé válik. Ennek a tulajdonságnak ezt az árnyalatát nevezzük azután idegességnak. Az önuralomra való nevelésnek tehát behatóan kell az ideges vérmérsékletekkel foglalkoznia.

A legtöbb ember ideges vagy túl ingerlékeny vérmérsékletű. A legtöbben ezt nem is tudják magukról és nem is akarnak ilyenek lenni, amíg az érzelmek túl finom ingerlékenysége nem produkál beteges tüneteket, feltűnő ferdeségeket és lelki gátlásokat. A tüzes vérmérsékletű emberek inkább hajlandók arra, hogy önuralomhiányukat elismerjék, mert több kisiklásnak vannak kitéve, mint a hűvös emberek.

Az eredendő bűn következtében a legtöbb ember ösztönélete – öntudat alatt – túl ingerelhetően ingerlékeny. Ezzel a tulajdonságokkal a legkevesebben néznek szembe és csak nagyon ritkán fékezik meg azt. Annál, aki beteges ingerein tökéletesen uralkodik, a lelki erők harmonikusan rendezettek, s az ideges jelenségek elmaradnak. A legtöbb embernél azonban hiányzik az önneveléshez szükséges erő, s az idegek izgathatósága túlzott ingerlékenységet idéz elő. Az önuralomhoz nagyobb önismeretre, az isteni orvos több segítségére, s több isteni gyógyító erőre van szükség.

Az önnevelés s az önuralom mindenekelőtt az ösztönélet megismerését követelik. Az önismeret azonban a legnehezebb, s éppen ezért a legritkábban előforduló művészet. Az ember ösztönössége fél a világosságtól, s berzenkedik betegségének bevallásával szemben; fél, hogy saját értéke lecsökken önmaga előtt.

Az ember így azután elhamarkodott és félénk érzelmeiben hordozza az akadályt, az ellenállást azzal szemben, hogy teljes lelki nyugalomban olyannak lássa magát, mint amilyen. Látszólagos értékcsökkenése fölötti belső izgalmában nem ismeri már fel nagyságát, mely az ösztönösség feletti uralomban rejlik, s az önmegismeréssel kezdődik el.

Az ideges embernek rendkívül nehezére esik az alázatos önmegismerés. Az ilyen ember gyakran azt képzei, hogy normalisabb másoknál, felizgatott fantáziájában magasabb rendű jelleméről álmodozik, s rendkívül ingerülten reagál ellentmondásra vagy megrovásra. Vannak, akik könnyen és felületesen mennek el hibáik felett és nem érzik, milyen nagyon terhére esnek másnak; mások félénkebbek, mélyebbek; ezek mindent túl komolyan, túl sötéten látnak. Legsebezhetőbb pontjuk az állandó félelem, hogy mások netalán semmibe veszik őket. Az ideges ember neáncsvirág. De amint beismeri, hogy beteg, s nem búsul rajta, hanem bátran rálép a gyógyulás útjára, felszabadítható. Az ideges adottság józan életmód, az akarat nevelése, s a kegyelmi élet segítségével ha nem is változtatható meg teljesen, mégis korlátok közé szorítható, úgy hogy a született ideges ember lelki gátlásait leküzdheti, lelki kisiklásait elkerülheti, s keresztjét saját maga és mások javára türelmesen viselheti. Ehhez lelki tanácsadóra van szüksége. Önnevelés és kegyelem által az ideges ember hasznos emberré válhat.

Az idegesen ingerlékeny embert környezete ritkán érti meg, nem befolyásolja előnyösen. „Embereket vezetni nem könnyű dolog: s hacsak kismértékben is a jó irányban befolyásolhatjuk őket, máris sokat tettünk. Legkilátástalanabban próbálkoznak azok, akik – önmagunknak sem lévén urai – haragos szóval, s parancsoló fölénységgel lépnek fel. Ezzel szemben azok, akik mások szabadságát szentség módjára tisztelik, s szelíden szerény, barátságos lényükkel fordulnak a többiek felé, szavak nélkül is felébresztik a másik ember jóakarátát, s elérik nála céljukat. Ilyenek vagyunk mi emberek” (Blosius apát). Aki környezetének a vérmérsékletéből eredő hibáit rosszindulatként fogja fel, igazságtalanná válik, s nem tudja befolyását érvényesíteni.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

János pap gyóntatószéke

Mindannyiszor elgondolkodtat, ha *Vianney Jánosról*, az arsi plébánosról olvasok, hallok. A francia forradalom idején volt gyerek, a „felvilágosult eszmeiség” éveiben csak titokban tanulhatta a hit igazságait, elsőlázó is úgy lehetett, hogy az egyszerű falusi pajta elé, ahol a pap az Oltáriszentséget nyújtotta a híveknek, parasztemberek szekereket vontattak, hogy ne lássa senki, mi történik. Jánost civil ruhába öltöztött, kolostorokból elűzött szerzetesnek tanították.

Az elmúlt magyar évtizedek javarésze hasonlóan „remekelt” az egyháziak ellen, s talán mi is kérdezhetjük, amit akkoriban sokan: lesz-e ereje Krisztus evangéliumának?

Jánosból pap lett, tudatlan pap, mert gondja volt, ha a teológiai tanulmányok szóba jöttek, s beszélnie kellett. Arról nem szólva, hogy paptársai ítelték meg a legkeményebben képzetlenségéért. Szó, ami szó: nehéz felfogású volt, tanárai kíméletlenül megbuktatták, de mindig akadt valaki, aki észrevette: János „ostobasága” a szentek ereje, és lassan feloldódott körülötte a nyomasztó légkör. Dardillyban született, Arsban halt meg, ahonnan annyiszor menekülni akart. Belső elhagyatottsága kínozza a legjobban, a bírálatok pedig keményen meggyötörték. A liturgia volt az egyetlen vigasza. Rájött, hogy magányát szeretetszolgálattal lehet igazán feloldani: a helyi iskolából a Gondviselés házáat hozta létre elhagyatott, kibott gyerekeknek, taníttatta őket, gondoskodott róluk.

Hiteles életét az emberek igazolták, akik arról beszéltek: szent jött közülük. És János az egész falut maga mellé állította úgy, hogy már hiába akart szökni tőlük. Visszavitték a faluba, letérdeltek a gyóntatószékében, ő 12, 18 órát gyóntatott nem egyszer, vigaszt, erőt adva híveinek. A háta egészen kisebesedett a durva deszkától: a gyóntatószék falától.

1843-at írtak, amikor úgy érezte, búcsút kell mondania falujának, belső, titkos harcaitól egészen kimerült, súlyosan megbetegedett. Aztán hirtelen lábra állt, és még 16 esztendeig vívta lelki csatáit, osztogatta kincseit. Püspöke kanonokká nevezte ki mondván: nem csupán tudós papokra van szükség, hanem igaz jámborokra is. Nyakába kerítették a lila gallért, amit azonnal eladott, hogy a szegényeken segítsen. A kinevezést így köszönte meg: „*Kegyelmes Püspök Úr! A gallér, amit oly jóságosan nekem ajándékozott, nagy örömet szerzett nekem. Egy alapítványhoz éppen ez az összeg hiányzott, amit érte kaptam: ötven frankért sikerült eladnom! Ezzel az összeggel nagyon meg vagyok elégedve...*”

A megaláztatásokra bölcsen tudott válaszolni – legnagyobb szeretettel. Egy alkalommal a szomszéd paptársától levelet kapott, benne ez állt: „*Ha valakinek olyan kevés teológiai tudás van a fejében, mint önnek, az nem ülhet be a gyóntatószékbe.*” A válasz: „*Igen tisztelt testvérem! Milyen sok okom van rá, hogy szeressem! Ön az egyetlen, aki igazat mondott nekem.*”

Persze vádolták mással is, hamis pletykákat terjesztettek róla. A vizsgálat azonban semmit sem talált, amivel elmarasztalhatták volna. A püspök végül maga is odaállt a gyónók sorába: János pap gyóntatószéke elé, a papoknak pedig ezt mondta. „*Bárcsak morzsányi lenne bennetek az arsi plébános ostobaságából.*”

Sokan voltak körülötte, mégis olyan magányosan halt meg, amiként élt.

X. Pius (az ugyancsak szent pápa avatta boldoggá, majd XI. Pius szentté, 1925-ben.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Gál Ferenc Egyetem Gerhardus Kiadójának gondozásában megjelent a Glattfelder Gyula összegyűjtött munkái című kötet. Glattfelder Gyula (1874-1943) teológiai tanár, hitszónok, majd 1911-től csanádi püspök hagyatékában jelentős helyet foglalnak el a körlevelei mellett megmaradt, nagyrészen eddig kiadatlan prédikációi, beszédei. A dokumentumok zöme géppel és kézzel írott szöveg, amelyek a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Levéltárban találhatóak meg. Az első kötet a kezdetektől temesvári tevékenységének végéig, 1923-ig közli a korszak egyik legismertebb szónokának fellelhető beszédeit. A kötet megvásárolható a Gál Ferenc Egyetem webshopján.

A hódmezővásárhelyi Szent József Kertvárosi Katolikus Általános Iskola énekkara az „Énekeljünk együtt” alapítvány által megrendezésre kerülő kórusok találkozóján vett részt Ulmban. A Németországban eltöltött négy nap során három helyszínen szerepeltek. Az ulmi városházán (Rathausban), a Kulturális központban (Stadthausban) és a Dunafest szabadtéri színpadán változatos műsorokkal, Istent dicsőítő énekekkel, magyar népdalokkal és gyermek művekkel léptek fel.

27. alkalommal szervezte meg az Állami Gondozottak Országos Találkozóját, az ÁGOTA Tábort az ÁGOTA Alapítvány és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató. Ez az eddigi legnagyobb ÁGOTA Tábor, amelyen 800 gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatal vett részt Ágotafalván. Ez a nyári program nem csupán élményt jelent, hanem terápiás jellege miatt gyógyítja a sok traumán átesett, családjukat vesztett gyermekek lelkét, valamint erősíti önbizalmukat, ezért vált a Gyógyító Szent Erzsébet-táborok részévé. A tíz napos tábor lebonyolításában önkéntesek segítettek, akik a korábbi évekhez hasonlóan alapos előzetes szakmai és lelki rekollécióban vettek részt annak érdekében, hogy felkészülten fogadják a családjukból kiemelt gyermekeket. A megnyitó ünnepség után többféle élményprogramon vettek részt a gyermekek, mint például szkander bajnokság, csocsó verseny, ugrálóvár, csillám tettek, buborék- és vízi foci. A korábbi években kialakult hagyományokhoz híven idén is felkőszöntötték azokat a táborozókat, akik a tábor idején ünnepelték születésnapjukat.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban, annak nyitvatartási idejében, július végéig tekinthetik meg az érdeklődők a „legszőgedibb szőgedi”-ként emlegetett Bálint Sándor hitvalló néprajztudós életét és munkásságát bemutató vándorkiállítás.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti programsorozatának következő előadására augusztus 1-jén, csütörtökön 19 órakor kerül sor a nagyteremben. Az est alkalmával Csányi Sándor fizikatanár a kvantumfizikáról tart előadást, közérthető formában. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

A Szegedi Szabadtéri Játékok bármely előadására szóló jegy bemutatásával 15% kedvezménnyel vásárolható belépő a Szegedi Dóm Látogatóközpont népszerű programjára, a toronylátogatásra.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Közeledik Havas Boldogasszony napja, mely egyben a szegedi Alsóvárosi Ferences Templom búcsúja, évszázadok óta a Dél-Alföld egyik jelentős vallási ünnepe. A programsorozat augusztus 3-án, szombaton indul az alábbiak szerint:

13.45 Koszorúzás Bálint Sándor szülőházánál (Pálffy utca 72.)

14.30 Koszorúzás Bálint Sándor mellszobránál (Mátyás tér)

15.00 Mária-köszöntő énekcsozor

15.30 Nyitó szentmise Bálint Sándor boldoggá avatásáért

16.30 Rózsafűzér

18.00 Szentmise a hivatásokért

19.15 Ünnepi szolozsma

20.00 Görögkatolikus liturgia

21.30 Szabadtéri keresztút a Ferences Világi Rend vezetésével

22.30 Szabadtéri szentségimádás a quadrumban dicsőítő énekekkel – Eleven Tűz Együttes

24.00 Gyertyafényes szentmise az elhunytakért

Augusztus 4-én, vasárnap a programok a következők szerint folytatódnak:

7.00 Szentmise az édesanyjai, édesapai hivatásokért

8.15 Mária-köszöntő énekcsozor, záróimák fogadása

9.00 Ünnepi szentmise a családokért, majd körmenet

11.30 Kegyhelytörténeti bemutató

15.00 Imaóra a betegekért

16.00 Szentmise a betegekért, idősekért, orvosokért, ápolókért

17.30 Ünnepi szolozsma

18.00 Hálaadó szentmise

Gyónási lehetőség a búcsú egész idején biztosított. További részletek az www.szeged.ferencesek.hu weboldalon olvashatók. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Saját szervezésű gyermektábort tartott a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás Szeged különböző városrészeinek karitás csoportjaival. Az ötnapos tábor ideje alatt játszóház, Vadaspark, sorverseny és kézműves foglalkozások mellett elsősegély-ismereti, kulturális és zenei élmények is várták a táborozókat. Továbbá a helyi lelképásztorok előadásában meghallgathatták a tápéi Szent Mihály templom, a dorozsmai Keresztelő Szent János templom, az alsóvárosi ferences templom és a jezsuita Szent József templom bemutatását.

A Karitás folyamatosan fogadja az önkéntesek jelentkezését, valamint a felajánlásokat. Jelenleg ezeket a tárgyakat, eszközöket várják támogatóik számára: tanszerek és iskolatáskák, tartós élelmiszer, szándékát az alábbi elérhetőségeken jelezheti: mobil: 20 / 453 – 5709, e-mail: szegedikaritas@gmail.com

A Gál Ferenc Egyetem szeptemberi indulással hirdeti meg a 2 féléves Alkalmazott muzeológus szakirányú továbbképzését levelező képzési formában. A gyakorlatorientált bölcsészeti és szakmai képzés a szentesi Koszta József Múzeummal együttműködésben indul el, ahol a gyakorlati órák nagy része fog megvalósulni. A múzeumi szakemberek mellett a hallgatók olyan kiváló oktatókkal találkozhatnak, mint például Zombori István, a szegedi Móra Ferenc Múzeum egykori igazgatója, neves egyháztörténész. Az önköltséges finanszírozású szakirányú továbbképzés a GFE szegedi Teológiai Karán kerül meghirdetésre. Jelentkezni az Egyetem honlapján (gfe.hu) lehet augusztus 15-ig.

Orgovány Erika festő- és grafikusművész „Lélekretegek” című retrospektív kiállítása augusztus 31-ig keddtől-vasárnapig, 9.00 és 17.00 óra között tekinthető meg a Dóm Látogatóközpontban. A kiállítás ideje alatt keddenként 9-11 óra, péntekenként 15-17 óra között a művész nő kalauzolja az érdeklődőket a kiállításán. A művész mottója: „A festővászon a legcsalárdabb barát, mert minden titkot kifecsegg.” Részletes információ kérhető a Dóm Látogatóközpont elérhetőségein: domlatogatokozpont.hu, tel: +36 20 385-5061.